

شرح رسالة معاني الطاعات

Komentar djela

KO JE TAGUT

kojeg spominju Allah i Njegov Poslanik

od šejhu-l-islama

Muhammeda b. 'Abdul-Vehhaba rhm.

Pisac

Dr. Salih Fevzan

(Preveo sa engleskog: Saud Šabović)

**Zabranjeno štampanje
u svrhu zarade**

SADRŽAJ

1. Znaj, Uzvišeni Allah ti se smilovao, da je prva stvar kojom je Allah obavezao potomke Ademove: nevjerovanje u taguta, a vjerovanje u Allaha.....5
2. Dokaz spomenutom je govor Njega Uzvišenog: “Mi smo svakom narodu poslanika poslali: Allahu 'ibadet činite, a taguta se klonite...” (Prijevod značenja, En-Nahl, 36)..... 13
3. A što se tiče opisa nevjerovanja u taguta, to je: ubjeđenje u neispravnost obožavanja drugog mimo Allaha, da se toga ostaviš i mrziš, a njegove pomagače smatraš nevjernicima i da im se suprotstaviš u tome domenu..... 15
4. A što se tiče značenja vjerovanja u Allaha, to je: ubjeđenje da je jedino Allah dostojan da se obožava mimo svega drugog... 16
5. ...i da sve vrste 'ibadeta iskreno upućuješ samo Allahu, negirajući to pravo svakom drugom koji se obožava mimo Njega. 17
6. ...te da voliš muslimane i da sa njima prijateljuješ, a mrziš mušrike i da im se suprotstaviš u domenu vjere. 19
7. To je vjera Ibrahima, 'alejhis-selam, od koje se okreće samo zapušteni... 21
8. jer je njegov primjer najljepši, baš kao što nas Allah obavještava o tome u Svome govoru: “Bio vam je dobar uzor u Ibrahimu i u onima koji su s njim kad su narodu svome rekli: Mi s vama nemamo ništa, a ni s onim što vi, umjesto Allaha, obožavate, mi vas se odričemo, i neprijateljstvo i mržnja će se između nas stalno javljati sve dok ne budete u Allaha, Njega Jedinog, vjerovali!...” (Prijevod značenja, El-Mumtehine, 4) 22
9. A tagut je opći termin; svaki onaj koji se obožava mimo Allaha a time je zadovoljan - nebitno bio obožavan, slijeđen, ili mu se pokoravalo neovisno od pokornosti Allahu i Njegovom Poslaniku - smatra se tagutom. 24
10. Taguta je mnogo, a glavnih je pet: 25
11. Prvi: Šejtan, pozivač u obožavanje drugih mimo Allaha. Dokaz ovome je govor Uzvišenog Allaha: “O sinovi Ademovi, zar vam nisam naredio: “Ne obožavajte šejtana, on vam je neprijatelj otvoreni.” (Prijevod značenja, Jasín, 60).....25
12. Drugi: Nepravedni vladar koji mijenja Allahove propise. 27

13. Dokaz ovome je govor Njega Uzvišenog: “Zar ne vidiš one koji tvrde da vjeruju u ono što je objavljeno tebi i u ono što je objavljeno prije tebe, kako žele da im se pred Tagutom sudi, iako im je naređeno da u njega ne vjeruju?! A šejtan želi da ih samo u veliku zabludu navede!” (Prijevod značenja, En-Nisa, 60) 29
14. Treći: Onaj koji sudi nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio. Dokaz ovome je govor Njega Uzvišenog: “...A oni što ne sude prema onom što je Allah objavio, oni su pravi nevjernici.” (Prijevod značenja, El-Maida, 44) 30
15. Četvrti: Onaj koji tvrdi da poznaje gajb pored Allaha. Dokaz ovome je govor Njega Uzvišenog: “On gajb zna i On gajb ne otkriva nikome...” (Prijevod značenja, El-Džinn, 26).....31
16. “...Osim onoga koga On za poslanika odabere; zato On i ispred njega i iza njega postavlja one koji će ga čuvati.” (Prijevod značenja, El-Džinn, 27).....31
17. I Njegovog govora: “U Njega su ključevi gajba, samo ih On zna, i On jedini zna šta je na kopnu i šta je u moru, i nijedan list ne opadne, a da On za nj ne zna; i nema zrna u tminama Zemlje niti ičeg svježeg niti ičeg suhog, ničeg što nije u Jasnoj knjizi.” (Prijevod značenja, El-En'am, 59).....32
18. Peti: Onaj kojeg obožavaju mimo Allaha a on time zadovoljan. Dokaz ovome je govor Njega Uzvišenog: “A onoga od njih koji bi rekao: “Ja sam, doista, pored Njega, bog!”, kaznili bismo Džehennemom, jer Mi tako kažnjavamo zulumčare-nevjernike.” (Prijevod značenja, El-Enbija, 29) 34
19. Znaj da osoba ne može povjerovati u Allaha osim nakon nevjerstva u taguta. Dokaz ovome je govor Njega Uzvišenog: “Nema prisile na vjeru, Pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u Taguta, a vjeruje u Allaha, drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti! A Allah sve čuje i zna!” (Prijevod značenja, El-Bekare, 256). Izraz „Pravi put” se odnosi na vjeru Muhammeda, sallallahu ‘alejhi ve sellem, dok se izraz „zabluda” odnosi na vjeru Ebu-Džehla. Fraza: „najčvršća veza” jeste šehadet „La ilahe illAllah”, a on se sastoji iz negacije i potvrde; negacije upućivanja bilo koje vrste 'ibadeta drugima mimo Allaha, a potvrda toga samo Allahu, bez pripisivanja Mu partnera u tome. 35

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog.

Kaže šejh, imam, Muhammed b. 'Abdul-Vehhab, Uzvišeni Allah mu se smilovao:

إِعلمَ رَحْمَكُ اللهُ تَعَالَى أَنَّ أَوَّلَ مَا فَرَضَ اللهُ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْكَفْرَ بِالطَّاغُوتِ وَالْإِيمَانَ بِاللَّهِ

Znaj, Uzvišeni Allah ti se smilovao, da je prva stvar kojom je Allah obavezao potomke Ademove: nevjerovanje u taguta, a vjerovanje u Allaha.

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog.

Hvala Allahu, Gospodaru svih svjetova, i neka su salavat i selam na našeg vjerovjesnika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, njegovu porodicu i ashabe.

Sa gore navedenim riječima šejh ukazuje na govor Uzvišenog:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۚ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

“Nema prisile na vjeru, Pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u Taguta, a vjeruje u Allaha, drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti! A Allah sve čuje i zna!” (Prijevod značenja, El-Bekare, 256)

Riječi: “prisile na vjeru” ne znače da će se nevjernici ostaviti u nevjerstvu, te da se nećemo boriti i pozivati ih u islam, a što sugerišu obmanjeni nevjernici i neznalice koji se pripisuju islamu, tvrdeći kako

je ovaj ajet dokaz slobode vjerovanja i ubjeđenja. To je laž na Allaha Uzvišenog i On Uzvišeni ovim ajetom to nije ciljao. Naprotiv, Allah Uzvišeni je stvorio sva stvorenja da bi samo Njega obožavali, a ne da bi obožavali druge mimo Njega, kao što kaže:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ
وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿٥٧﴾

**“Džine i ljude sam stvorio samo zato da Meni u
'ibadetu budu. Ja ne tražim od njih opskrbu niti
želim da me hrane.”** (Prijevod značenja, Ez-Zarijat, 56 - 57)

Kada bi se ljudi ostavili da obožavaju šta im se prohte, šta bi onda kazali za spomenuti ajet:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

**“Džine i ljude sam stvorio samo zato da Meni u
ibadetu budu.”** (Prijevod značenja, Ez-Zarijat, 56)

Kakva bi onda bila korist u spominjanju ovoga? Kakva bi bila korist u borbi na Allahovom putu? Kakva bi bila korist u pozivanju ljudi u islam? Kako pozivati ljude u islam a oni slobodni u svome ubjeđenju i obožavanju? Zato je ostavljanje ljudi na ovome što sugerišu spomenuti, da obožavaju šta im je volja, odbačen i neispravan govor.

I da je situacija kao što spomenuti sugerišu, da su ljudi slobodni da obožavaju koga hoće i vjeruju ušta hoće, onda se niko nebi smio kritikovati! Tada bi sve ove stvari bile neispravne, nebi bilo koristi u pozivanju ka Allahu, niti u borbi na Allahovom putu. Čak šta više, kakva bi bila korist u stvaranja Dženneta i Vatre, i zašto da nevjernici uđu u Vatru i da u njoj budu vječno kažnjavani ako je kao što ovi govore, da imaju pravo izbora? Dakle, ovaj njihov govor je odbačen i neispravan!

Po pitanju značenja ajeta: **“Nema prisile na vjeru”**, ovi ljudi ponavljaju ovaj ajet govoreći: Ljudi su slobodni u svome ubjeđenju, jer Allah kaže: **“Nema prisile na vjeru”!** – **Mi na ovo odgovaramo:** Sлагali ste na Allaha, jer Uzvišeni Allah sa riječima: **“Nema prisile na vjeru”**

nije ciljao to što vi sugerišete, jer *mufessiri* (komentatori Kur'ana) po pitanju ovog ajeta kažu sljedeće:

Jedni kažu: Riječi: “Nema prisile na vjeru” su važile samo s početka islama, nakon čega je ovo derogirano ajetom o borbi na Allahovom putu.

Drugi kažu: Riječi: “Nema prisile na vjeru” je govor specifičan (*hass*) samo za *ehlu-kitabije*, tj. židove i kršćane, jer nakon što oni prihvate da plaćaju godišnji porez u islamskoj državi (*džizju*) i da se povinuju islamskim instancama, tada se ne prisiljavaju da prihvate islam. Naprotiv, ostaviće se na miru pod uslovom da plaćaju *džizju* i tako budu donji, te da se povinuju vlasti islam. Ovo je iz razloga što oni posjeduju znanje, oni imaju znanje o vjeri i Poslanicima, a nisu poput pagana, tako da im se daje šansa da se povrate onome što imaju, da razmisle o Kur'anu i onome što imaju kod sebe. Da uvide da se ono što je u Kur'anu poklapa sa onim spomenutim u neizmenjenom Tevratu i Indžilu, onakvim kakvi su u osnovi objavljeni od Uzvišenog Allaha. Nema oprečnosti među nebeskim Knjigama, jer su sve one od Uzvišenog Allaha: iste po pitanju oblasti ubjeđenja, dok postoje neke razlike u pitanjima međuljudskih odnosa, halala i harama, a sve shodno vjerazakonu, Allahovoj mudrosti i sve prikladno za određeno vrijeme. Među nebeskim Knjigama nema nikakve oprečnosti kada je u pitanju oblast ubjeđenja, sve one pozivaju da se samo Uzvišeni Allah obožava, te da je obožavanje drugog mimo Njega neispravno. Na tome se slažu sve nebeske Knjige i svi Poslanici, a također svi muslimani od početka do kraja vremena; da se ne smije obožavati niko drugi mimo Allaha. Stoga će se svaki onaj koji obožava drugog mimo Allaha pozvati da obožava samo Njega, pa ako odbije borit će se protiv njegovog nevjerstva i zla, te kako se to nevjerstvo nebi širilo zemljom, a ovome oponiraju spomenuti. A kada bi se ljudi ostavili slobodnim u izboru i da im se ne suprotstavlja u domenu vjere, kao što kažu spomenuti, pa zašto bi se onda slali Poslanici i Knjige objavljujivale? I da su ljudi na taj način slobodni kao što spomenuti sugerišu, onda se

niko Allahu pozivao nebi, protiv nikog se borilo nebi, niti bi se nad ikim *džizja* sporovodila i pod vlast islama podvodili.

Treći kažu: Riječi: “Nema prisile na vjeru” su specifične (*hass*) za židove i kršćane koji su prihvatili islam pa pokušavali da prisile svoju rodbinu da uđu u islam, zbog čega je Allah objavio ovaj ajet, ukazujući im da ih ne prisiljavaju.

Dakle, što se tiče govora da ajet: “**Nema prisile na vjeru**” ukazuje na pravo izbora i slobode, to je netačna i neispravna tvrdnja za koju nema dokaza u Kur'anu. Naprotiv, svi šeri'atski dokazi to odbacuju!

Riječi ajeta: “**Onaj ko ne vjeruje u Taguta**”, su, kao što spomenusmo, značenje šehadeta La ilahe illallah. Stoga, kada Allah kaže: “Onaj ko ne vjeruje u Taguta”, to je značenje fraze: „La ilahe”, dok su riječi: “a vjeruje u Allaha”, značenje fraze: „illallah”, tako da je u ovome negacija i potvrda sadržana u šehadetu „La ilahe illallah”.

Et-tagut: ovo je opći izraz uzet od *et-tugjan*, što je: „prelazak granice”. Taguta ima mnogo i više ih je vrsta, a od njih je najveći onaj koji se obožava mimo Uzvišenog Allaha a on time zadovoljan!

Kaže **Ibnu-l-Kajjim**, rhm.:

„Taguta je mnogo, ali je pet glavnih:

1. Iblis, Allah ga prokleo.
2. Onaj koji se obožava a on time zadovoljan.
3. Onaj koji druge poziva da ga obožavaju.
4. Onaj koji tvrdi da poznaje *gajb* (znanje ljudima nedokučivo samo Allahu poznato).
5. Onaj koji vlada nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio.”

Dakle, ovo su glavešine taguta:

Prvi: Iblis. On je prvi tagut.

Drugi: Onaj koji se obožava a on time zadovoljan. - A što se tiče onoga koji se obožava a on time nije zadovoljan, takav se ne naziva tagutom. Primjer tome su meleki koji se obožavaju mimo Allaha a oni time nisu zadovoljni i oni tome ne pozivaju. Također se i Allahov poslanik Isa sin Merjemin, 'alejhi-s-salatu ves-selam, obožava mimo Allaha, ali on je to zabranjivao za svoga života i odricao se onih koji to čine, zbog čega se ne naziva tagutom. Sa tagutom se ovdje zapravo cilja samo na onoga koji naređuje da ga obožavaju, a to je šejtan, a ne i na evlije i dobre ljude koji su preselili na dobru, kao Allahovi štićenici i na dobrim djelima, a koji se obožavaju nakon njihove smrti. Mi za takve ne kažemo: „Ovo su taguti!”, već je tagut onaj koji to naređuje, a to je šejtan.

Treći: Onaj koji druge poziva da ga obožavaju. - Ovo su taguti jer druge ljude pozivaju da ih obožavaju, pa im govore: „Ja sam u stanju da vam korist donesem, štetu uklonim i vaše ciljeve i želje ispunim!”, kao što rade taguti među sufijama i sufijskim učenjacima, koji misle da su u stanju da onima koji ih obožavaju ispune ciljeve i želje, jer oni - kako tvrde i umišljaju - imaju direktnu vezu sa Allahom, te da uzimaju znanje direktno od Allaha. Neki od njih čak govore: „Kada preselim nemoj da vas to što postanem prašina spriječi da me molite i pomoć tražite, već dođite na moj kabur i tražite od mene i ja ću vam olakšanje i sigurnost dati, i to i to, i to to...” Ovakvi druge pozivaju da ih obožavaju, pa su zato taguti.

Četvrti: Ko tvrdi da poznaje *gajb* (znanje ljudima nedokučivo samo Allahu poznato). – Ovakve stvari tvrdi *kahin* (vračar), tj., tagut-vračar, baš kao što su neki selefi rekli:

„Na ovakve se šejtani spuštaju, i u svakoj dolini od dolina arapskih bio je po jedan takav.”

Vračari su taguti. A zašto? Pa zato što tvrde da poznaju *gajb*, a to je samo Allahu poznato:

عَالَمِ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ
﴿٢٧﴾ ...

“On gajb zna i On gajb Svoj ne otkriva nikome, osim onoga koga On za Poslanika odabere...”

(Prijevod značenja, El-Džinn, 26 - 27)

Allah može otkriti nešto od toga onome kome on hoće od Svojih Poslanika, zbog koristi prilikom poziva Njemu Uzvišenom, te kao vrsta nadnaravnosti i dokaz njegove iskrenosti pred ljudima, dok gajb u osnovi nije poznat nikome mimo Allahu:

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾

“Reci: 'Niko, osim Allaha, ni na nebu ni na Zemlji, ne zna gajb; i oni ne znaju kada će oživiljeni biti.'“

(Prijevod značenja, En-Neml, 65)

Stoga, Poslanik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, koji je poznavao nešto od gajba, on to nije znao u osnovi, već mu je to znanje Allah otkrio, tako da je gajb poznat samo Uzvišenom Allahu:

عَالَمِ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ
﴿٢٧﴾ ...

“On gajb zna i On gajb Svoj ne otkriva nikome, osim onoga koga On za poslanika odabere...”

(Prijevod značenja, El-Džinn, 26 - 27)

A što se tiče vračara i šejtana, oni lažu, dok mogu nešto od gajba doznati (preko džinna koji prisluškuju meleke kojima Allah otkriva gajb) na nebesima.

Peti i zadnji od njih je: Onaj koji vlada nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio. - Od ovih su vladari koji propisuju kompletan zakon uklanjajući šeri‘at i namjesto njega postavljaju taj zakon. Takvi su taguti. Oni koji sude onim što Allah nije objavio su taguti tekstem Kur'ana:

... يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ...
﴿٦٠﴾

“...kako žele da im se pred Tagutom sudi, iako im je naređeno da u njega ne vjeruju?!...” (Prijevod značenja, En-Nisa, 60)

Onaj koji namjerno sudi onim što Allah nije objavio, takav se smatra tagutom. A što se tiče *mudžtehide* koji ne presudi onim što je Allah objavio tragajući pritom da pogodi istinu ali ipak pogriješi, takav nije tagut. Primjer ovome su islamski pravnici koji teže da pogode istinu u nekom pitanju pa pogriješe, takvi se ne smatraju tagutima, jer to ne rade namjerno, već su tražili istinu ali je nisu pogodili, zbog čega su opravdani. Poslanik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, kaže:

إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ . وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أخطأَ فَلَهُ أَجْرٌ

“Kada sudija idžtihadi pa pogodi ima dvije nagrade, a ako idžtihadi pa pogriješi ima jednu nagradu!”¹

Ovo je iz razloga što nisu namjerno oponirali šeri‘atu, već su pogriješili u svome idžtihadu i trudu, kada ga nije dozvoljeno slijediti u grešci i uzeti taj njegov idžtihad jer oponira dokazu. Ali, takvi ipak imaju opravdanje i nisu taguti. Naprotiv, takvi su nagrađeni ako spadaju među učenjake. Dočim, kada idžtihad a ne posjeduju halate idžtihada, kada nisu za to kvalifikovani, onda je to u svakom slučaju greška: nije mu dozvoljeno da idžtihadi i on za to nije nagrađen. Stoga, spomenuto važi samo za mudžtehide koji posjeduju halate idžtihada i koji su za to kvalifikovani, kao što je primjer sa četvoricom priznatih imama mezheba i onih poput njih od učenjaka koji ispunjavaju sve uslove potrebne za idžtihad. Međutim, ni takvi nisu nepogrešivi, zbog čega su taguti samo oni koji namjerno oponiraju šeri‘atu i namjerno ne presuđuju onim što je Allah objavio, koji izmišljaju zakone i sudnice

¹ El-Buhari, br.7352; i Muslim, br.1716, u hadisu od 'Amra b. el-Assa i Ebu-Hurejre, radijallahu ‘anhuma.

namjesto šeri'ata. Za takve nema sumnje da su taguti - ne samo obični taguti, već jedni od petorice glavešina taguta.

Sve dok znamo da nam je Allah naredio nevjerstvo u taguta, onda znamo da nije dozvoljeno da ostanemo neznalice i da ne znamo šta je to tagut, ne poznajući šta je tagut i koje su vrste taguta, a sve kako bi ga se klonili i upozorili na njega. A što se tiče učenja Kur'ana, njegovih naredbi i zabrana, tevhida i širka, ali ne znajući kako odvojiti između spomenutog, to muslimanu dozvoljeno nije. Zapravo, na tebi je da naučiš ove stvari, da budeš na jasnom uvidu o tome, da se kloniš i upozoravaš na njih i pojašnjavaš istinu, tako da znaš ono po čemu radiš i tome ljude pozivaš, to im pojašnjavaš i naveliko im naređuješ.

Obaveza je da zanevjeruješ u sve spomenute tagute, jer onaj koji ne zanevjeruje u njih, ili makar u neke od njih, ili neke od taguta smatra ispravnim, te primjera radi smatra ispravnim vračare, ili smatra ispravnim vladanje nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio, pa kaže: „Vremena se mijenjaju i ljudi danas ne mogu suditi šeri'atom, već mi moramo pratiti različite države i svijet!”, takve osobe nisu zanevjerovala u taguta pa makar govorile: „La ilahe illallah”, i makar klanjale, postile i hadždž obavljale. Sve dok govore: „Vladanje po onome što je Allah objavio ne priliči ovome vremenu, suprotstavlja se civilizaciji u kojoj živimo i politici države i mi moramo pratiti ove stvari. Šeri'at je za džamije, a za presude među ljudima moramo pratiti političke presude i nacionalne države, a ne da se od njih razikujemo!” Ovakva osoba, makar klanjala, postela, išla na hadždž i izgovarala šehadet, ponavljajući ga bezbroj puta, smatra se nevjernikom u Allaha jer nije zanevjerovala u taguta. Ovako je iz razloga što je Allah nevjerovanje u taguta spomenuo prije vjerovanja u Njega, jer vjerovanje u Allaha nije ispravno osim nakon što se zanevjeruje u taguta.

والدليل قوله تعالى : وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ : 36 سورة النحل

Dokaz spomenutom je govor Njega Uzvišenog: “Mi smo svakom narodu poslanika poslali: Allahu 'ibadet činite, a taguta se klonite...” (Prijevod značenja, En-Nahl, 36)

Ovo je dokaz da onaj koji se obožava mimo Allaha a on time zadovoljan, ili koji druge poziva da ga obožavaju, ili koji vlada nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio, da su to taguti zbog govora Uzvišenog:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ... ﴿٣٦﴾

“Mi smo svakom narodu poslanika poslali: Allahu 'ibadet činite, a taguta se klonite...” (Prijevod značenja, En-Nahl, 36)

Ovaj ajet je sličan ajetu:

... فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ ... ﴿٢٥٦﴾

“...Onaj ko ne vjeruje u Taguta, a vjeruje u Allaha..!” (Prijevod značenja, El-Bekare, 256)

Allah nije samo rekao: “..Allahu 'ibadet činite”, već kaže: “..a taguta se klonite..”, jer obožavanje Allaha nije ispravno osim uz klonjenje od taguta. Stoga, onaj koji dan-noć obožava Allaha, ali se nije ostavio taguta, njegovo obožavanje Allaha je ništavno. Primjer tome su oni koji poste, obavljaju hadždž, udjeljuju sadaku, udjeljuju i troše, ali pomoć traže od mrtvih i njih dozivaju mimo Allaha; uistinu takvi nisu zanevjerovali u taguta.

Svi Poslanici su poslani sa ovim pozivom:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا ... ﴿٣٦﴾

“Mi smo svakom narodu poslanika poslali...” (Prijevod značenja, En-Nahl, 36)

Ovaj poziv, da se samo Allah obožava a od taguta kloni, je opći poziv svih Poslanikâ, ovome su svi oni pozivali, a značenje toga je: “La ilahe illallah”:

... أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ ... ﴿٣٦﴾

“...Allahu ‘ibadet činite...” (Prijevod značenja, En-Nahl, 36)

ovo je značenje potvrde, dok su riječi:

... وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ... ﴿٣٦﴾

“...a taguta se klonite...” (Prijevod značenja, En-Nahl, 36)

značenje negacije u riječima: “La ilahe illallah”.

فَأَمَّا صفة الكفر بالطاغوت ؛ أن تعتقد بطلان عبادة غير الله وتتركها وتبغضها ، وتكفر أهلها وتعاديها

A što se tiče opisa nevjerovanja u taguta, to je: ubjeđenje u neispravnost obožavanja drugog mimo Allaha, da se toga ostaviš i mrziš, a njegove pomagače smatraš nevjernicima i da im se suprotstaviš u tome domenu.

Ovo je značenje govora:

... وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ... ﴿٣٦﴾

“...taguta se klonite...” (Prijevod značenja, En-Nahl, 36)

Sve ovo mora postojati. Kao prvo, da spoznaš ko je tagut! Zatim, da ga se kloniš! Ali, nije dovoljno samo da ga se kloniš, već se moraš suprotstaviti i mrzeti njegove pomagače, jer su oni Allahovi neprijatelji, a Uzvišeni Allah kaže:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ ... ﴿١﴾

“O vjernici! Ne uzimajte Moje neprijatelje i svoje neprijatelje za prijatelje...” (Prijevod značenja, El-Mumtehine, 1)

Stoga, ovo mora postojati.

Prvo: Moraš spoznati ko je tagut, jer, ako ne znaš ko je tagut, pa kako ćeš ga se kloniti? Ne možeš se kloniti nečega što ne poznaješ.

Drugo: Kada spoznaš ko je tagut lahko ćeš ga se kloniti.

Treće: Kada se kloniš od taguta, uz to mu se moraš suprotstaviti i mrzeti ga, a također se suprotstaviti i mrzeti one koji pomažu taguta, a sve to će biti u ime Uzvišenog Allaha.

وَأَمَّا مَعْنَى الْإِيمَانِ بِاللَّهِ ؛ أَنْ تَعْتَقِدَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْإِلَهَ الْمَعْبُودَ وَحْدَهُ دُونَ سِوَاهُ

A što se tiče značenja vjerovanja u Allaha, to je: ubjeđenje da je jedino Allah dostojan da se obožava mimo svega drugog...

Ovo je značenje vjerovanja u Allaha: da si srcem ubijeden da je jedino Allah dostojan i zaslužan obožavanja mimo svega drugog, dok je obožavanje bilo koga mimo Allaha ništavno i neispravno. I nije bitno ko bio obožavan mimo Allaha, bili to meleki, Vjerovjesnici, dobri ljudi, kamen, drvo ili kip - u sve to moraš zanevjerovati. To je značenje vjerovanja u Allaha: da srcem budeš ubijeden da nema s pravom obožavanog mimo Allaha i da je svako obožavanje bilo koga drugog mimo Allaha ništavno. Ovo je nužnost ovoga ubjeđenja. Nije dovoljno da samo to izgovoriš jezikom a pored toga nisi ubijeden u svome srcu, niti je dovoljno da djeluješ prema tome svojim udovima, pa klanjaš, postiš i govoriš: „Ja ne obožavam drugog mimo Allaha”, ali, pored toga govoriš: „Ja ne znam za ove što ‘ibadete upućuju mrtvima u grobovima, ne mogu reći da im je to neispravno i ništavno, jer oni poste, klanjaju, i izgovaraju šehadet.” - **Ovakvima mi kažemo:** „Ti nisi shvatio značenje: „La ilahe illallah”, niti si shvatio značenje vjerovanja u Allaha i nevjerovanja u taguta. Nisi shvatio suštinu toga. Nisi shvatio da vjerovanje u Allaha nije ispravno osim nevjerovanjem u taguta, vanjštinom i nutrinom, vanjštinom sa jezikom a nutrinom sa ubijedenošću.

وتخلص جميع أنواع العبادة كلها لله ، وتنفيها عن كل معبود سواه

...i da sve vrste 'ibadeta iskreno upućuješ samo Allahu, negirajući to pravo svakom drugom koji se obožava mimo Njega.

Ovo je značenje vjerovanja u Allaha, da sve 'ibadete upućuješ samo Allahu, a ne da bilo šta od toga uputiš drugom mimo Allahu, kao što rade oni koji poste, klanjaju, zekat daju, a pored toga dozivaju, mole, traže pomoć i prinose žrtvu drugome mimo Allahu, što je obožavanje u tome domenu, obožavanje drugog mimo Allaha u tome, pa je takav mušrik sve dok ne bude sve vrste 'ibadete upućivao samo Allahu:

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ... ﴿٣﴾

“Čista vjera pripada samo Allahu!..” (Prijevod značenja, Ez-Zumer, 3)

Sve dok svi 'ibadeti ne budu posvećeni samo Allahu:

قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

“Reci: “Klanjanje moje, i obredi moji, i život moj, i smrt moja, doista, posvećeni su samo Allahu, Gospodaru svjetova.” (Prijevod značenja, El-En'am, 162)

Stoga, onaj koji obožava Allaha, ali pored toga obožava nekog drugog mimo Njega nekom vrstom 'ibadeta, pa prinosi žrtvu drugome mimo Allahu, doziva drugog pored Allaha, zavjetuje se drugome mimo Allahu, tavafi oko kaburova, onda takvi, iako obožavaju Allaha, smatraju se mušricima jer - kao što smo utvrdili - osoba mora zanevjerovati u taguta a vjerovati u Allaha. Zato spomenute osobe ne vjeruju u Allaha već su mušrici obzirom da nisu ispunili zahtijevano po pitanju nevjerstva u taguta a vjerovanja u Allaha.

U hadisu-kudsijj Allah kaže:

“Ja nisam potreban ikoga da Mi se pridruži, pa onaj koji učini djelo u kojem Mi pridruži nekoga, Ja ostavim i njega i njegov širk!”

A u drugoj verziji hadisa stoji:

“...tako je sa onim koji Mi pridruži nekoga, a Ja sam čist od toga!”

Odnosno, onaj koji obožava Allaha a pored toga obožava i drugog mimo Allaha, onda je Allah čist od svega toga, ništa od takvih djela Allah ne prihvata, već to djelo ostaje samo za onoga kojeg je obožavao pored Allaha.

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ... ﴿٣٩﴾

“I borite se protiv njih dok smutnje ne nestane i dok vjera bude Allahova...” (Prijevod značenja, El-Enfal, 39)

Stoga, vjera se ne može ispoljavati malo za Allaha a malo za kipove ili mrtve, niti za ovoga ili onoga, već vjera pripada samo Allahu.

وتحب أهل الإخلاص وتواليهم ، وتبغض أهل الشرك وتعاديهم

...te da voliš muslimane i da sa njima prijateljuješ, a mržiš mušrike i da im se suprotstaviš u domenu vjere.

Još jedna stvar koja nužno proizilazi iz vjerovanja u Allaha i nevjerovanja u taguta jeste: prijateljevanje, voljenje i pomaganje vjernika, sljedbenika tevhida, dok neprijateljuješ i suprotstavljaš se sljedbenicima širka u domenu vjere, jer Allah mrzi širk i njegove nosioce, pa i ti moraš mrzeti ono što Allah mrzi, pa tvoja ljubav i mržnja slijede Allahovu ljubav i mržnju.

Postoje ljudi koji govore: „Ja ću samo o sebi da se brinem, neću mrzeti i suprotstavljati se nikome, druge neću nevjernicima proglašavati!” Ovakvima mi kažemo: Ti nisi zanevjerovao u taguta, jer stvar koja nužno proizilazi iz nevjerovanja u taguta jeste suprotstavlanje i mržnja spram Allahovih neprijatelja:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ... ﴿٢٢﴾

“Nećeš naći da ljudi koji u Allaha i u onaj svijet vjeruju budu u ljubavi s onima koji se Allahu i Poslaniku Njegovu suprotstavljaju, makar im oni bili očevi njihovi, ili sinovi njihovi, ili braća njihova, ili rođaci njihovi...” (Prijevod značenja, El-Mudžadile, 22)

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

“Reci: 'Ako su vam očevi vaši, i sinovi vaši, i braća vaša, i žene vaše, i rod vaš, i imanja vaša koja ste stekli, i trgovačka roba za koju strahujete da neće prohoće imati, i kuće vaše u kojima se prijatno osjećate - miliji od Allaha i Poslanika, i od borbe na

Njegovom putu, onda pričekajte dok Allah Svoju odluku ne donese. A Allah grješnicima neće ukazati na Pravi put." (Prijevod značenja, Et-Tevba, 24)

„pričekajte“ u značenju: čekajte da vidite šta će vam se dogoditi. Spomenuti su nazvani grješnicima zbog toga što su odstupili od pokornosti Uzvišenom Allahu, pa mora postojati prijateljevanje i neprijateljevanje u ime Allaha, dok – prema govoru spomenutih - nije bitno nevjerovati u taguta. Uistinu uz nevjerstvo u taguta ide prijateljevanje i neprijateljevanje u ime Allaha, te ljubav i prezir u ime Uzvišenog Allaha.

وهذه ملة إبراهيم التي سفه نفسه من رغب عنها

To je vjera Ibrahima, 'alejhis-selam, od koje se okreće samo zapušteni...

Uzvišeni Allah je poslao vjerovjesnika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, sa vjerom na kojoj je bio Poslank Ibrahim, a to je vjera upućivanja 'ibadeta samo Allahu i napuštanje upućivanja toga drugome mimo Njemu.

Vjera Ibrahima, 'alejhis-selam, je kao što Uzvišeni Allah kaže:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
إِنَّا بَرَاءٌ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ .. ﴿٤﴾

“Bio vam je dobar uzor u Ibrahimu i u onima koji su s njim kad su narodu svome rekli: Mi s vama nemamo ništa, a ni s onim što vi, umjesto Allaha, obožavate, mi vas se odričemo, i neprijateljstvo i mržnja će se između nas stalno javljati sve dok ne budete u Allaha, Njega Jedinog, vjerovali!..” (Prijevod značenja, El-Mumtehine, 4)

Ovo je vjera Ibrahima: neprijateljjevanje sa Allahovim neprijateljima, odricanje od njih i njihove nevjere, a onaj koji ih se ne odrekne, nije na vjeri Ibrahima. Čak šta više, Ibrahim se je odrekao i svoga oca:

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۚ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

“A što je Ibrahim tražio oprosta za svoga oca - bilo je samo zbog obećanja koje mu je dao. A čim mu je bilo jasno da je on Allahov neprijatelj, on ga se odrekao. Ibrahim je, doista, mnogo Allaha molio i obazriv bio.” (Prijevod značenja, Et-Tevbe, 114)

Ovo je vjera Ibrahima: ljubav i mržnja u ime Allaha.

وهذه هي الأسوة التي أخبر الله بها في قوله تعالى : قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءٌ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ 4: سورة الممتحنة

jer je njegov primjer najljepši, baš kao što nas Allah obavještava o tome u Svome govoru: “Bio vam je dobar uzor u Ibrahimu i u onima koji su s njim kad su narodu svome rekli: Mi s vama nemamo ništa, a ni s onim što vi, umjesto Allaha, obožavate, mi vas se odričemo, i neprijateljstvo i mržnja će se između nas stalno javljati sve dok ne budete u Allaha, Njega Jedinog, vjerovali!..” (Prijevod značenja, El-Mumtehine, 4)

El-usveh znači: *el-kudveh* (primjer). I na početku spomenute sure stoji:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ ۚ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ۚ تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٤﴾

“O vjernici! Ne uzimajte Moje neprijatelje i svoje neprijatelje za prijatelje, ljubav im darivajući, a oni poriču Istinu koja došla je vama, i izgone Poslanika i vas zato što vjerujete u Allaha, vašega Gospodara, ako ste već izišli radi džihada na Putu Mojemu i tražeći zadovoljstvo Moje, a vi njima ljubav tajno iskazujete, a Ja najbolje znam što vi skrivate i što obznanjujete. A ko to od vas bude činio, pa - taj je zalutao s Pravog puta.” (Prijevod značenja, El-Mumtehine, 1)

Sve do ajeta:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ .. ﴿٤﴾

“Bio vam je dobar uzor u Ibrahimu!..” (Prijevod značenja, El-Mumtehine, 4)

Ovo je tevhid, 'ibadet Allahu i nevjerovanje u taguta, zbog čega nije dovoljano da osoba kaže: „Ja sam zanevjerovao u taguta”, a to ne implementira svojim djelima, niti je u to ubijeđen svojim srcem. To nije dovoljno!

والطاغوت ؛ عام في كل ما عُبد من دون الله ورضي بالعبادة من معبود أو متبوع أو مطاع في غير طاعة الله ورسوله فهو طاغوت

A tagut je opći termin; svaki onaj koji se obožava mimo Allaha a time je zadovoljan - nebitno bio obožavan, slijeđen, ili mu se pokoravalo neovisno od pokornosti Allahu i Njegovom Poslaniku - smatra se tagutom.

Svaki onaj koji se obožava mimo Allaha a on time zadovoljan naziva se tagutom jer je prešao granicu roba koju mu je Allah propisao.

Što se tiče obožavanog, to su kipovi, statue i pojedinci koji su zadovoljni da ih drugi obožavaju.

Što se tiče slijeđenih, to je u onome što je sušta suprotnost slijeđenju onoga što je od Allaha, poput onih koji slijede zabludjele nevjernike. Takvi nisu zanevjerovali u taguta, jer im je obaveza da slijede Poslanika, sallallahu ‘alejhi ve sellem. Stoga, osobe koje apsolutno slijede druge mimo Poslanika, sallallahu ‘alejhi ve sellem, takvi nisu zanevjerovali u taguta, jer nam je Allah naredio slijedenje Poslanika, sallallahu ‘alejhi ve sellem, a ne da slijedimo druge mimo njega. Primjer ovome su ljudi koji oharamljuju halal ili ohalaljuju haram. Na nama je obaveza da ih ne slušamo i da ih ne slijedimo. Mi ne slijedimo osim ono u čemu je slijedenje onoga što je od Uzvišenog Allaha, zbog čega Poslanik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, kaže:

“Nema slijedenja stvorenja u onome što je grijeh prema Stvoritelju!”

Dakle, nama nije dozvoljeno da slijedimo ikoga od stvorenja osim ako time slijedimo ono što je od Allaha. Ako je u tome slijedenje onoga što je od Allaha, onda to slijedimo, a ako je u tome griješenje prema Allahu, onda mi to ne slijedimo i sa tim se ne slažemo.

والطواغيت كثيرة ، ورؤوسهم خمسة

Taguta je mnogo, a glavnih je pet:

Mnogo je taguta, a svaki onaj koji apsolutno odstupa od slijedenja onoga što je od Allaha smatra se tagutom, pa se ne može ograničiti samo na spomenute, ali je ipak glavešina taguta pet.

الأول : الشيطان الداعي إلى عبادة غير الله، والدليل قوله تعالى : أَلَمْ أُعْهِدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ : 60 سورة يس

Prvi: Šejtan, pozivač u obožavanje drugih mimo Allaha. Dokaz ovome je govor Uzvišenog Allaha: “O sinovi Ademovi, zar vam nisam naredio: “Ne obožavajte šejtana, on vam je neprijatelj otvoreni.” (Prijevod značenja, Jasin, 60).

Ovo je iz razloga što je šejtan temelj tagutizma. Slično tome i među ljudima postoje taguti, ljudi-šejtani koji drugima uljepšavaju obožavanje drugog mimo Allaha, uljepšavajući to različitim imenima, dozvoljavajući ljudima da prinosе žrtvu drugome mimo Allaha, da se zavjetuju drugome mimo Allahu, da traže pomoć od drugog mimo Allaha, te da mole od mrtvih, nazivajući to različitim imenima obmanjujući na taj način ljude. Takvi ljudi su taguti!

A što se tiče obožavanja šejtana, to se ogleda u njegovom slijedenju. Ko slijedi - taj obožava, s tim da postoje različite vrste takvog obožavanja: nešto od toga doseže stepen kufra i širka, dok je drugo mimo toga na manjem stepenu iako sa tim kao da slijedi šejtana. Stoga se svako grijšenje smatra slijedenjem šejtana, a najžešći dio toga je širk. Postoje ljudi-šejtani među zabludjelim učenjacima koji ljude pozivaju da obožavaju druge mimo Uzvišenog Allaha, ne nazivajući to širkom, govoreći kako je to „tevesul“, „voljenje pobožnjaka“, itd., uljepšavajući im tako širk. Svaki takav šejtanov je pomagač, a Allah nas je obavijestio da među džinnima i ljudima postoje šejtani, prokletnici:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى
بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ... ﴿١١٢﴾

“Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje određivali, šejtane u vidu ljudi i džinova, koji su jedni drugima kićene besjede govorili da bi ih obmanuli...” (Prijevod značenja, El-En'am, 112)

Ovakvi podržavaju ljude u zabludi, i to je prva vrsta taguta: šejtan, i onaj koji ide putem šejtanovim. Ovako je makar govorio: „Ja ne obožavam šejtana!” – Mi mu kažemo: „Ti njega slijediš pa ga time obožavaš, priznavao ti to ili ne. Onaj koji ne obožava šejtana je onaj koji mu se suprotstavi i koji mu je nepokoran – takav ga ne obožava. Nekada obožavanje šejtana može dosegnuti stepen kada izvodi iz vjere, a nekada bude ispod toga i ne izvodi, ali se sve to smatra njegovim slijedenjem i tako se kaže.

الثاني : الحاكم الجائر المغير لأحكام الله

Drugi: Nepravedni vladar koji mijenja Allahove propise.

Ovo se odnosi uopćeno na sve one koji ne sude onim što je Allah objavio među ljudima u njihovim sporovima i slučajevima, sudeći im sekularnim zakonom, običajem beduina i onim što su naslijedili od svojih predaka, okrećući se od Kur'ana. Takvi ljudi su taguti, sude nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio tvrdeći da je to ispravljanje i postizanje uspješnog rezultata među ljudima. Sve ovo je laž, jer ispravljanje i uspješan rezultat među ljudima i vjernicima biva samo posredstvom Kur'ana:

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ مِمَّا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي
قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَلَوْ أَنْهُمْ إِذْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ
تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾

“A šta će tek biti kada ih pogodi nevolja zbog djela ruku njihovih, pa ti dođu zaklinjući se Allahom: “Mi smo samo htjeli da dobro i pravo učinimo! To su oni za koje Allah zna šta je u srcima njihovim, pa okreni se od njih i savjetuj ih, i reci im ono što će ih dirnuti! A mi nismo nijednog poslanika poslali, osim da bi mu se pokoravalo uz Allahovo odobrenje. A da ti oni dođu kada sami sebi nasilje učine i zamole Allaha da im oprost, pa da i Poslanik zamoli da im se oprost, oni bi vidjeli da Allah, doista, prima pokajanje i da je milostiv!”

(Prijevod značenja, En-Nisa, 62 - 64)

Da su se samo pokajali, a riječi: “da ti oni dođu”, se odnose za života Poslanika, sallallahu ‘alejhi ve sellem. A što se tiče vremena nakon njegove smrti, onda nije dozvoljeno ići mu na grob. Zapravo, kada

osoba počini grijeh treba da se pokaje Allahu i traži Mu oprosta gdje god bio, a Allah prašta i milostiv je, a nije potrebno da ide na Poslanikov grob, kao što danas govore devijantni ljudi, da grijешnik ide na Poslanikov grob i da od njega, kod groba njegovog, traži oprosta. Ovo je laž! Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, nije naredio da se ide na njegov grob kako bi se tražilo oprosta, niti su ashabi Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, išli na njegov grob da traže oprosta, već su se kajali Allahu gdje god bi se zadesili. Oni nisu ovisili od toga da moraju itići na njegov grob, već se sa ajetom cilja vrijeme za Poslanikovog života. Ovi ljudi bi zapravo, nakon što nebi ispunili pravo Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, otišli njemu i pravdali mu se nakon što bi se pokajali Allahu zbog toga obzirom da je u tome bila suprotnost Allahu i Njegovom Poslaniku. Suprotnost Allahovom pravu, zbog čega je pravo Allaha da Mu se traži oprosta, a također i suprotnost pravu Poslanika kada mu se ide kako bi im oprostio i prešao preko toga jer su se ogriješili po pitanju njegovog, sallallahu 'alejhi ve sellem, prava.

والدليل قوله تعالى : أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا : 60 سورة النساء

Dokaz ovome je govor Njega Uzvišenog: “Zar ne vidiš one koji tvrde da vjeruju u ono što je objavljeno tebi i u ono što je objavljeno prije tebe, kako žele da im se pred Tagutom sudi, iako im je naređeno da u njega ne vjeruju?! A šejtan želi da ih samo u veliku zabludu navede!” (Prijevod značenja, En-Nisa, 60)

Ovo je dokaz da je onaj koji vlada nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio tagut zbog riječi:

... يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ ... ﴿٦٠﴾
 “...kako žele da im se pred Tagutom sudi...” (Prijevod značenja, En-Nisa, 60)

Učenjaci su rekli da se sa tagutom ovdje misli na šejtana, a također je rečeno da se misli na židova, Ka'ba b. Ešrefa, a postoji i govor da se smislilo na vračara, jer je u svakom arapskom plemenu bio neki vračar koji je presuđivao među ljudima.

الثالث : الذي يحكم بغير ما أنزل الله، والدليل قوله تعالى : الْكَافِرُونَ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ : 44 سورة المائدة

Treći: Onaj koji sudi nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio. Dokaz ovome je govor Njega Uzvišenog: "...A oni što ne sude prema onom što je Allah objavio, oni su pravi nevjernici." (Prijevod značenja, El-Maida, 44)

Ovaj ajet je spomenutima presudio nevjerstvom, ali se to odnosi na onoga koji namjerno sudi nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio. Na onoga koji namjesto suda onim što je Allah objavio postavlja sekularni zakon i sud, te uklanja šerijat i ograničava ga samo za personalne stvari, dok će se ljudi u međusobnim sporovima obraćati sekularnom zakonu - takav je nevjernik.

Iz spomenutog se izuzimaju sljedeći:

PRVI: Onaj koji sudi nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio sebebom idžtihada i nenamjerne greške pri idžtihadu, a ovo su osobe dostojne idžtihada, koje će zbog ulaganja napora imati nagradu a greška im oproštena.

DRUGI: Onaj koji sudi nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio znajući da oponira Allahovoj presudi, ali to učini jer ga na to strast navede ili očekujući da će zato dobiti kakav imetak ili mito, dok je ubijeđen da mu je obaveza da sudi onim što je Allah objavio; ubijeđen je u to i priznaje da je oponirao istini i da je kriv i griješan, kada se smatra velikim griješnikom.

الرابع : الذي يدعي علم الغيب من دون الله، والدليل قوله تعالى، عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا : 26-27 سورة الجن

Četvrti: Onaj koji tvrdi da poznaje gajb pored Allaha. Dokaz ovome je govor Njega Uzvišenog: “On gajb zna i On gajb ne otkriva nikome...” (Prijevod značenja, El-Džinn, 26)

Ovo su vračari; oni su taguti. Nije dozvoljeno parničiti se pred njima, niti im je dozvoljeno ići, niti ih pitati, jer im neki ljudi idu kada nešto izgube kako bi im ovi rekli gdje se nalazi izgubljena stvar, pitajući ih o tome ko im je napravio sihr, ili ih pitaju o svojoj rodbini kada se izgube, o njihovom stanju ili o izgubljenom imetku. Onaj koji povjeruje ovim vračarima time je počinio kufr, kao što Poslanik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, kaže:

“Ko ode vračaru i povjeruje mu šta mu kaže počinio je kufr u ono što je objavljeno Muhammedu.”

A ako mu ne povjeruje, onda mu se namaz neće prihvatati četrdeset dana iako ga mora klanjati samo zato što mu je otišao. Sami odlazak njima je veliki grijeh; namaz se takvome ne prihvata četrdeset dana iako ga mora klanjati kao kazna jer mu je otišao.

إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا : 26-27 سورة الجن

“...Osim onoga koga On za poslanika odabere; zato On i ispred njega i iza njega postavlja one koji će ga čuvati.” (Prijevod značenja, El-Džinn, 27)

Nebitno bio Poslanik od meleka ili od ljudi. Uistinu Allah može otkriti nešto od gajba kao korist pobožnome robu, poput nadnaravnosti datih Poslaniku, ili u smislu meleka koji su zaštitnici Poslanika.

وقال تعالى: وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ : 59 سورة الأنعام

I Njegovog govora: “U Njega su ključevi gajba, samo ih On zna, i On jedini zna šta je na kopnu i šta je u moru, i nijedan list ne opadne, a da On za nj ne zna; i nema zrna u tminama Zemlje niti ičeg svježeg niti ičeg suhog, ničeg što nije u Jasnoj knjizi.” (Prijevod značenja, El-En'am, 59)

On Uzvišeni je jedini poznavao gajba, detaljnog (*hass*) i općenitog (*'amm*), a detaljni gajb predstavlja ključ gajba, što nije poznato nikome mimo Allaha, ni meleku bliskome Njemu, niti Poslaniku poslanome:

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ ۚ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۚ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

“Samo Allah zna kad će Smak svijeta nastupiti, samo On spušta kišu i samo On zna šta je u matericama, a čovjek ne zna šta će sutra zaraditi i ne zna čovjek u kojoj će zemlji umrijeti; Allah, uistinu, sve zna i o svemu je obaviješten.” (Prijevod značenja, Lukman, 34)

Ovo znanje nije poznato nikome mimo Uzvišenog Allaha, i to se spominje u ajetu:

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ... ﴿٥٩﴾

“U Njega su ključevi gajba, samo ih On zna...” (Prijevod značenja, El-En'am, 59)

Dok se riječi u nastavku ajeta:

.. وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ... ﴿٥٩﴾

“...i On jedini zna šta je na kopnu i šta je u moru...” (Prijevod značenja, El-En'am, 59)

Tiču općeg poznavanja gajba.

... وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا
رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾

“...i nijedan list ne opadne, a da On za nj ne zna; i nema zrna u tminama Zemlje niti ičeg svježeg niti ičeg suhog, ničeg što nije u Jasnoj knjizi.” (Prijevod značenja, El-En'am, 59)

Ovo je Allaho znanje svega što postoji; sve je to On zapisao u knjizi Levhil-Mahfuz. Prvo je On sve to znao, sveobuhvatno, nakon čega je to zapisao u Levhil-Mahfuz.

الخامس : الذي يُعبد من دون الله وهو راض بالعبادة، والدليل قوله تعالى . وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ
إِنِّي إِلَهٌ مِّنْ دُونِهِ فَذَلِكِ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ : 29 سورة الأنبياء

Peti: Onaj kojeg obožavaju mimo Allaha a on time zadovoljan. Dokaz ovome je govor Njega Uzvišenog: “A onoga od njih koji bi rekao: “Ja sam, doista, pored Njega, bog!”, kaznili bismo Džehennemom, jer Mi tako kažnjavamo zulumčare-nevjernike.” (Prijevod značenja, El-Enbija, 29)

Dakle, sa ograničenjem „da bude zadovoljan time”, a što se tiče onoga koji se obožava mimo Allaha a on time nije zadovoljan, takav se ne naziva tagutom. Zato meleki, vjerovjesnici, dobri ljudi i Allahovi štićenici, ne spadaju u tagute, jer nisu zadovoljni time. Naprotiv, oni su to zabranjivali za svoga života, dok su ih ljudi sami od sebe počeli obožavati nakon što su ovi preselili.

واعلم أَنَّ الإنسانَ ما يَصِيرُ مؤمناً بالله إلا بالكفر بالطاغوت، والدليل قوله تعالى . فَمَنْ يَكْفُرْ
بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ : 256
سورة البقرة . الرشد : دين محمد صلى الله عليه وآله وسلم . و الغي : دين

شريك

Znaj da osoba ne može povjerovati u Allaha osim nakon nevjerstva u taguta. Dokaz ovome je govor Njega Uzvišenog: “Nema prisile na vjeru, Pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u Taguta, a vjeruje u Allaha, drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti! A Allah sve čuje i zna!” (Prijevod značenja, El-Bekare, 256). Izraz „Pravi put” se odnosi na vjeru Muhammeda, sallallahu ‘alejhi ve sellem, dok se izraz „zabluda” odnosi na vjeru Ebu-Džehla. Fraza: „najčvršća veza” jeste šehadet „La ilahe illAllah”, a on se sastoji iz negacije i potvrde; negacije upućivanja bilo koje vrste 'ibadeta drugima mimo Allaha, a potvrda toga samo Allahu, bez pripisivanja Mu partnera u tome.

Urvetul-vuska je šehadet „La ilahe illAllah”. Nazvan je kao: „el-urvetu-l-vuska”, kao „kelimetu-t-takva”, i kao „kelimetu-l-ihlas”.

A šta je to *er-rušd* (uputa)? To je vjera Muhammeda, sallallahu ‘alejhi ve sellem, što je vjera svih vjerovjesnika. Eto to je *er-rušd*. Dok je *el-gajj* (zabluda) vjera Ebu-Džehla, vjera svih nevjernika.

Zatim je spomenuto da se šehadet „La ilahe illAllah” sastoji iz negacije i potvrde: negacije u riječima: „la ilahe”, i potvrde u riječima: „illaAllah”.

Govor šejha: „negacije upućivanja svih vrsta 'ibadeta drugima mimo Allaha, a potvrda toga samo Allahu, bez pripisivanja Mu partnera u tome.”, jeste značenje šehadeta “La ilahe illAllah”, što je negacija 'ibadeta svakom mimo Allahu, dok potvrđuješ to samo Allahu Uzvišenom, jer je to samo Allahovo pravo:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

**“Džine i ljude sam stvorio samo zato da Meni u
'ibadetu budu.”** (Prijevod značenja, Ez-Zarijat, 56)

'Ibadet je samo Allahovo pravo, niko mimo Njega u tome nema udjela. Niko mimo Uzvišenog Allaha nema pravo da se obožava!

I neka su salavat i selam na vjerovjesnika Muhammeda, njegovu porodicu i ashabe.

PITANJA I ODGOVORI: 310 str u knjizi na arapskom

**Zabranjeno štampanje
u svrhu zarade**